

HUOPALAHTI

KOTISEURAKUNTASI KEVÄT 2009

Henkireikiä hektisyyden keskellä

Miksei Jumala salli marionetteja?

Aikaansa seuraavat seniorit

Isiä perhekerhossa

Tehokaksikko Bruun

Henki kulkee yhä

NUORTEN

TÖNÖLLÄ

Hyvää elämää Huopalahdessa

"Kirkko on olemassa sitä varten että täällä kuolaan", kuuluu eräs tunnettu teologian professori sanoneen muutama vuosikymmen sitten. Itse näen asian aivan toisin päin. Huopalahden seurakunta on olemassa sitä varten, että täällä Etelä-Haagassa ja Kivihaassa eletään. Haluaisin vieläpä lisätä, että seurakunta on olemassa sitä varten, että täällä eletäisiin mahdollisimman hyvää elämää.

On erilaisia mielipiteitä siitä, millaista hyvä elämä on. Monen mielestä hyvä elämä rakentuu aineellisen yltäkylläisyyden varaan. On selvää, että jokaisen ihmisen aineelliset perustarpeet pitäisi voida tyydyttää. Onni ja hyvä elämä ei kuitenkaan muodostu rahan ja tavarain paljoudesta, vaan jostain aivan muusta.

Seurakunta on olemassa tätä "jotain aivan muuta" varten. Se tarkoittaa

RAKKAUTTA:

- ★ iloista yhdessäoloa ja keskustelua yhdessä elämän tärkeistä kysymyksistä
- ★ vastuuta yhteisistä asioistamme ja toisistamme, erityisesti heikommissa asemassa olevista
- ★ ihmisten keskinäistä yhteyttä ja luottamusta

TOIVOA:

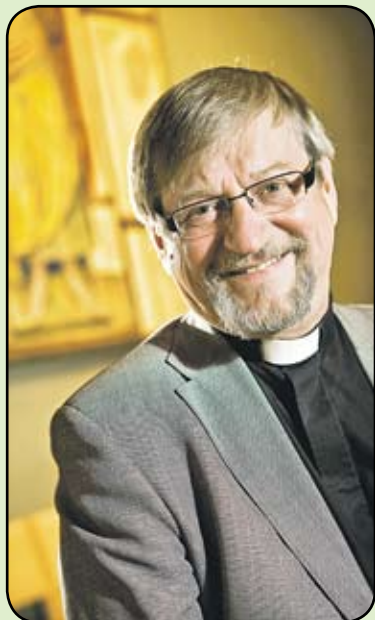
- ★ panostamista hyvän elämän edellytysten rakentamiseen lapsille ja nuorille
- ★ luottamusta koko luomakunnan valoisuuteen
- ★ varmuutta uudesta aamusta pimeimmälläkin hetkellä

USKOA:

- ★ luottamusta siihen, että rakkaus ja toivo ovat Jumalan lahjoja ja hyvän elämän perustekijöitä
- ★ rohkeutta elää sen varassa, että Jumala on kanssamme niin hyvinä kuin huonoina päivinä
- ★ turvautumista siihen, että olemme "Jumalan kämmenellä" tässä elämässä ja sen jälkeenkin

Tämän lehden tarkoituksena on luoda seurakuntalaisten suulla kuvaa siitä, miten edellä olevia asioita toteutetaan Huopalahdessa. Ei tässä varmaan kaikkea osata edes kertoa, mutta ainakin jotain. Toivottavasti löydät toiminnastamme jotakin sellaista, jossa voisit ja haluaisit olla mukana. Tai ehkä saat ajatuksia jostain uudesta. Niin tai näin, ota yhteyttä!

Hannu Vapaavuori
kirkkoherra

– Keskustelumme ovat usein vilkkaita. Vaikka kävijät ovat vanhoja, he ovat fiksuja ja valistuneita, seuraavat aikaansa ja ottavat kantaa. Kyllä meillä on täällä yleensä aina hauskaa! vakuuttaa Mikko Paloniemi (oik.).

Vireät seniorit seuraavat aikaansa

– Pappilantien Pysäkki on eläkeikäisten aktivointipaikka. Täällä kävijän ei tarvitse kuulua kirkkoon tai tähän seurakuntaan, emme valikoi kävijöitä, linjaa Mikko Paloniemi.

Kirkkoherranviraston muutettua Haagan pappilantieltä kirkon yhteyteen tiloissa on kokoonnutun iltaisin muun muassa rukouspiiri, nuorten aikuisten rammattupiiri ja AA-ryhmä.

Seurakunnan vapaaehtoisten pyörittämä Pappilantien Pysäkki ry vastaa siitä, että ovet ovat avoimia myös iltapäivisin maanantaina, tiistaina ja keskiviikkona. Aktiivinen ydinjoukko järjestää monipuolista ohjelmaa: musiikkia, elokuvia, esitelmiä ja keskusteluja esimerkiksi kirjallisuudesta ja historiasta. Joku seurakunnan työntekijöistä käy joka toinen tiistai pitämässä tilaisuuden valitsemastaan teemasta.

– Suunnitelmiimme kuuluu Design-museossa ja koulumuseossa vierailu. Teatterien tarjontaa seuraamme Helsingin ulkopuolellakin. Porvoossa retkeilemme tutustumassa korjattuun Tuomiokirkkoon ja villisikatilan antiimiin.

– Toivon mukaan pääsemme myös Peter von Baghin vanhaa Helsinkiä esittelevään näyttelyyn kaupungintalossa ja saamme kuulla Hannes Viertolan kiinnos-

tavia musiikkiesitelmiä. Gunvor Vuoristo kertoo Bembölestä, valottaa yhdistyksen puheenjohtaja **Mikko Paloniemi** kevään toimintaa.

Entinen mies pani vastaan

Puheenjohtajan ja hänen vaimonsa, yhdistyksen sihteerin **Märtha Paloniemen**, harrastuneisuus lienee vaikuttanut siihen, että Pysäkin ohjelmassa on ollut runsaasti kulttuurierintoja.

– Tapasin Märthan ensi kerran Suomalaisessa oopperassa vuonna 1951. Vaimoni on käsityönopettaja, ja hän on aina ollut innostunut taiteista. Hän keksi kiinnostavia kohteita esimerkiksi taidenäyttelyistä ja teatterista, Mikko Paloniemi myhäilee.

Hesperian sairaalassa työskennellyt mielisairaanhoidtaja on ollut aktiivinen harrastajana näyttelijä. Viime syksynä hän oli järjestämässä **Mika Waltarin** ja oman perheensä kesäpäivässä Pornaisissa Waltari-runoiltaa, ja oli yksi lausujista. Miehen tuorein lukuelämys on **Panu Rajalan** Waltari-kirja *Unio Mystica*, seuraavana odottaa **Sofi Oksasen** *Puhdistus*.

Mikko Paloniemi on neljättä kautta seurakuntaneuvostossa. Hänet nähdään myös messussa tekstinlukijana ja ehtoolisavustajana.

– Tämä seurakunta antaa paljon. Se ei ole kauhean juhmallinen, vaan kaikkea muuta kuin jähkä. Ilmapiiri on ollut lempeä, ystävällinen ja avoin.

Hyväntuuluisena muutoin tunnettu herrasmies vastusti ponnekkaasti Haagan ja Hakavuoren yhdistämistä, koska pelkä-

si seurakuntien kadottavan omaleimaisuutensa.

– Ajattelin, että mitähän siitäkin tulee... Ehkä olin kuin entinen mies: paljon en asiasta tiedä, mutta vastaan pannaan! Nyt teemme kaikin voimin työtä yhdistymisen onnistumisen puolesta. En usko, että siihen on ylitsikäymättömiä esteitä.

Härmästä Haagan, hötkyilemättä

Kirkosta eroamiseen, kansan viimeiseen villitykseen, Mikko Paloniemi, 78, ei keksi lääkettä. Hänen ikäpolvensa on pitänyt kirkkoa uskollisesti pystyssä oman tonttinsa osalta, ja yrittänyt siirtää kristillisiä arvoja rohkaisevine viesteineen eteenpäin.

– En usko, että tuo ilmiö on ainakaan eläkeläispolvissa leviämään lähtenyt. Haagan vanhempi väestö on enimmäkseen vaikiintuneita kirkon jäseniä tai kirkossa kävijöitä.

Pitkän linjan peruskristitty tuntee läheiseksi jo Pohjanmaan Alahärmässä vietetystä nuoruudestaan tutun, körttiläisen korostuksen:

– Ei tässä paljon auta hötkyillä, kunhan ollaan vaan.

– Uskon, että ei maailmassa ole lopulta muuta mihin turvautua ja panna toivonsa kuin siihen, että Jumalan armo on minunkin osanani, pohtii Mikko Paloniemi.

★ **Pappilantien Pysäkki**, Haagan pappilantie 2, p. 09 241 1756. Ma–ke klo 12–14.30. Itse valmistettu lounas ma klo 13 (5 e), kahvia (1 e).

Tervetuloa keskustelemaan seurakuntaan!

Hyvyyden ja hyveen jäljillä

KESKIVIKKOKERHON pääteemana oli syksyllä 2008 moraali: "Kymmenen [uutta] käskyä nykyajalle". Jatkamme samalla linjalla. Kevään 2009 pääteemana on "Hyvyyden peruskurssi". Millainen on hyvä ihminen? Mitkä ovat perushyveet? Mitkä ovat parisuhteen hyveet? Mitkä päättäjän? Esimerkkejä eri elämän aloilta. Terho Pursiainen alustusten pohjalta keskustellaan lounastapaamisissa kello 12–13.30 seurakuntasalissa, joka on avoin kaikenikäisille. Edullinen lounas (ruoka 4 e, kahvi 1 e).

Huopalahden seurakunta on keskustelemaan seurakunta, jossa tartutaan pelotta mihin tahansa aiheeseen. Tapaamisissa jaetaan lyhyt kirjallinen aineisto totuttuun tapaan.

"Hyvyyden peruskurssi" keskiviikkoisin: 14.1., 11.2., 18.2., 11.3., 25.3., 15.4., 22.4., 29.4., 6.5. ja 13.5.

Keskiviikkokerhon muita aiheita:

- ★ **21.1. Japani: juhlat, lahjat ja pukeutuminen.** Helena Gray.
- ★ **4.2. Kallion kaupunginosan kortteja ja valokuvia.** Tarja Sipari.
- ★ **25.2. Tuolijumppa.** Elina Sorakunnas.
- ★ **4.3. Suomalaisen pankkitoiminnan historia.** Tuula Salo.
- ★ **18.3. Itsestänselvyyksien kyseenalaistaminen.** Juhani Forsberg.
- ★ **1.4. Ikäihminen, tietotekniikka ja media.** Kari Kaipainen.
- ★ **20.5. Kauden päätös.**

Lisätiedot: 0400 685 948, terho.pursiainen@evl.fi.

Miesten piiri kirkon kivijalassa

Seuraavina keskiviikkoiltoina klo 18.30

- ★ **14.1. Mitä seurakuntalainen odottaa saarnalta?** Alustus Seppo Suhonen.
- ★ **18.2. Paavi.** Tarvitseeko kirkko auktoriteetteja? Alustus Juhani Forsberg.
- ★ **11.3. Kirkko ja ekologia.** Alustus Terho Pursiainen.
- ★ **15.4. "Kateus vie kalatkin vedestä."** Alustus Hannu Vapaavuori.
- ★ **20.5. Saunaretki Lohirantaan.** Lähtö klo 17.

Lisätietoja: Hannu Vapaavuori, 040 700 5407.

Tekikö piispa pahojaan?

Ihminen vaadittiin tilille Eero Huovisen ja Terho Pursiainen taitaessa peistä siitä, miksi Jumala sallii pahan. Senkin, mitä piispa teki tullessaan Huopalahteen.

Piispan ja seurakuntapastorin keskustelun aluksi **Terho Pursiainen** esittelee pahan lajeja: Ihminen voi tehdä tietoisesti toiselle paha; tuhota yhteistä hyvää esimerkiksi matkustamalla ilman matkalippua tai tuhota tahallisesti luontoa. Rakenteellinen paha siirtyy sukupolvelta toiselle. Myös ihmisen kuolema ja luonnonkatastrofit, kuten tsunami, ovat monista pahan ilmentymiä.

– Matkustin Huopalahteen maksamatta lippuani. Mutta en junalla vaan omalla autollani. Teinkö pahan valinnan ja rikoinko luontoarvoja tietoisesti vai tarkoittamattani, kun en tullut ajatelleeksi asiaa, vai kiireen vuoksi?

– Minua kiinnostaa, miten paljon paha teemme tiedostamattamme. Epäilen ihmisen tiedostamiskykyä enemmän kuin Terho. Ihmisen kyky hämätä itseään on suuri, piispa pohtii.

Puhe pahasta polveilee moniaalle.

– Näin ankaraa lain julistusta ja tuomion julistamista en ole pitkään aikaan kirkossa kuullut. Terho ei halua vastustaa vain näkyvää paha, vaan myös sitä paha, jota tehdään hyvän nimessä, piispa antaa tunnustusta ”oppineelle apupapille”.

Sekä teologian että filosofian aloilla operoiva dosentti ei sulkeudu suosionsa, vaan kiittää seuraavassa hengenvedossa:

– Taidat tulkita väärin Uutta testamenttia...

Loogisesti mahdoton yhtälö

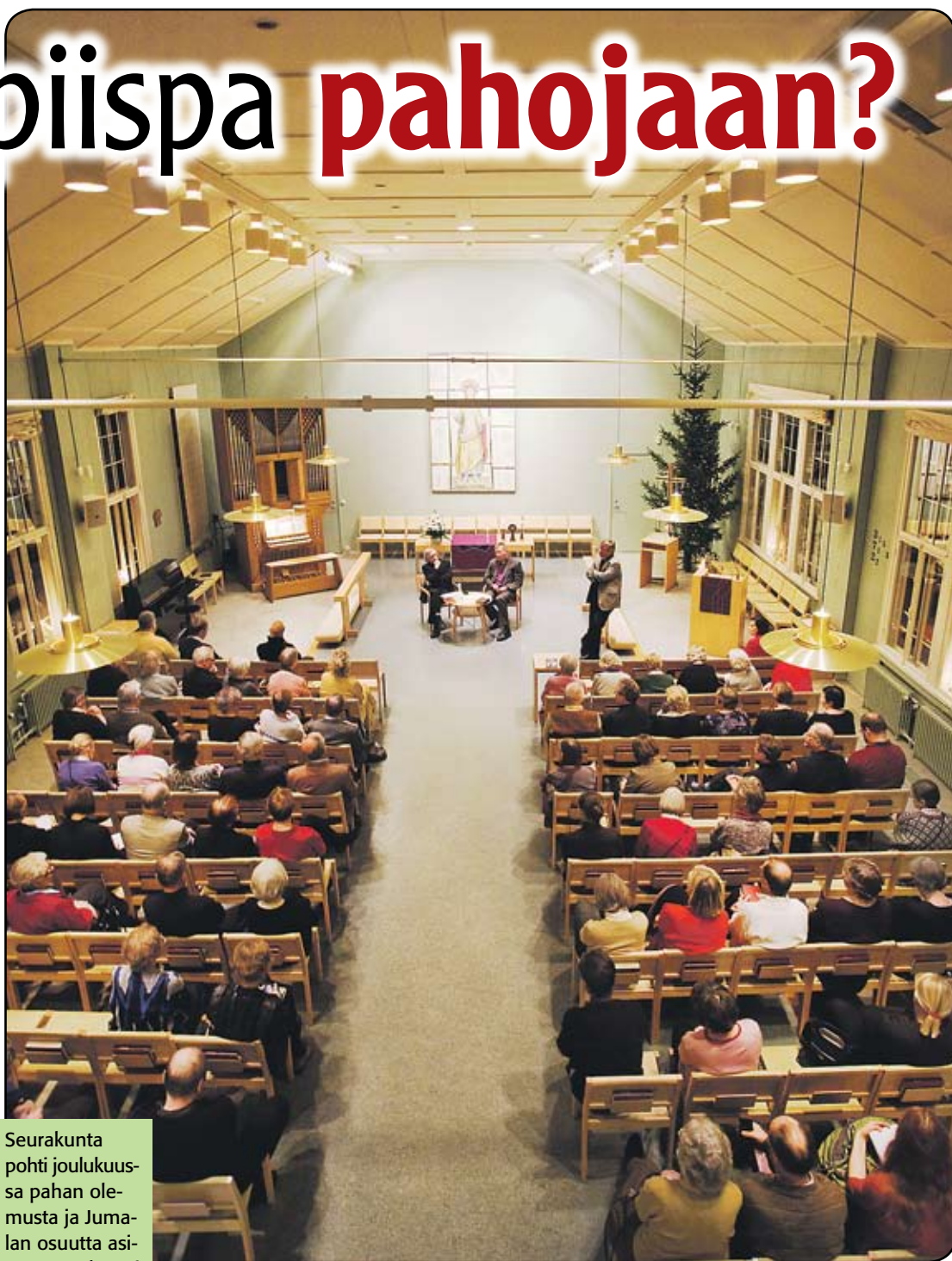
Hannu Vapaavuori palauttaa pahan käsitettä älyllisesti pallottelevat miehet alkupe-raiseen kysymykseen:

– Koska te pojat panette sen Jumalan tilille, kun puhutte vain ihmisen vastuusta? Miksi Jumala sallii kaiken sen pahan, josta te olette jo tunnin puhuneet?

Piispa ei pysty antamaan yksiselitteistä vastausta.

– Niin, miten hyvä ja kaikkivaltias Jumala voi sallia näin paljon kärsimystä... Se on loogisesti mahdoton yhtälö. Kun istumme täällä alttarin äärellä, olemme suurimman arvoituksen äärellä, **Eero Huovinen** myöntää.

Hän nyökkää alttarille päin ikään kuin sieltä suunnasta saattaisi löytyä vastauk-

Seurakunta pohti joulukuussa pahan olemusta ja Jumalan osuutta asiaan. Ongelma ei aivan vielä ratkennut kaikkia tyydyttävällä tavalla. Keskustelu Huopalahdessa jatkuu...

sia. Alttaritaulussa on pahan vallat jo voitaneet Kristus.

Mutta toisella seinustalla kärsimysten mies on vielä ristillä.

– Elämää ei ole ilman kärsimystä. Parkumalla tänne tullaan – eikä maailmaan tuloon ole muuta mahdollisuutta. En tosin tiedä keisarinielikkauksesta, Terho Pursiainen heittää.

Hänestä Jumalaa on turha panna tilille maailman pahuudesta. Ihmiset aiheuttavat ihan itse kärsimystä itselleen ja toisille. Osa kärsimyksestä johtuu yhteiskunnasta. Luonto taas toimii lainalaisuuksiensa mukaisesti; niihin kuuluvat niin kuolema kuin tsunamikin.

– Elämä on suunnaton lahja ja tilaisuus, kärsimyksineenkin.

Marionetti ei tekisi paha

Pursiainen kuvailee maailman, missä Jumala ei sallisi ihmisen tekemän mitään paha.

– Jos koettaa valehdella, kieli turpoaa; jos yrittää lyödä, käsi jäykistyy. Maailma, missä ihmiset ovat marionetteja, jotka tekevät pakosta vain hyvää – sekö sitten olisi hyvä maailma? Jumala halusi tehdä ihmisen, joka pystyy valitsemaan itse.

Huovinen kysyy, eikö ihmisellä ole silti lupa rukoilla ”päästä meidät pahasta”.

– Kun ihminen kohtaa elämänsä tuhoavan kärsimyksen tai pahan, pitäisikö

hänen kiittää, kun Jumala sallii tämänkin pahan opetustarkoituksessa?

– Ei tässä salissa varmaan kukaan usko, että Jumala tekisi mekaanisesti, mitä ihminen rukouksessa pyytää. Siitä huolimatta Jumala on antanut kyvyn pyytää sellaista, mitä ihminen itse tahtoo, piispa napauttaa.

Pursiainen myöntää, ettei ihmiselle ole mitään välttämättömämpää ja luontevampaa kuin rukous:

– Saan uikuttaa Jumalalle mitä vain, mutta minun on hyväksyttävä, että hänen tekemänsä johtopäätökset eivät ole mitään osin minun vallassani. Kaikkien eettisesti kestävien rukousten täytyä päättyä: ”Tapahtukoon Sinun tahtosi.”

Keskustelijat saavuttavat tästä yllättäen yksimielisyyden.

Yleisö kysyy, onko ihmisillä taistelu hyvän ja pahan, Jumalan ja saatanan välillä. Piispa ehtii muistuttaa, että kristillisessä perinteessä ihminen on ikään kuin pelinappula Jumalan ja perkeleen välisessä taistelussa.

– Paha on ihmisen tekemää, sikäli kuin se on inhimillistä tai rakenteellista, eikä johdu vaikka lumimyrskystä, huomauttaa Pursiainen.

Keskustelu-aika loppuu kesken.

– Jumala pääsi minusta aika vähällä, ihminen joutui tiukemmalle, summaa Hannu Vapaavuori ennen kuin seurakunta siirtyi iltamessuun.

– Voidaanko Jumalan vastustajasta sanoa, että hänellä on kasvot ja persoona? Se on vaikea kysymys, piispa pohdiskeli.

”Syvyys syvyydelle – pelottomia keskusteluja maailmasta ja elämästä”

Eija-Riitta Korhola

Keskustelutarja Huopalahden kirkossa.

✦ **Ke 4.3. klo 18 Kristitty ja maailman ongelmat.**
Terho Pursiainen vieraana Eija-Riitta Korhola.

✦ **Ke 1.4. klo 18 Arjen etiikka.**
Terho Pursiainen vieraana Heidi Hautala.

✦ **Ke 6.5. klo 18 Missä on yhteisvastuu?**
Illan isäntänä Terho Pursiainen.

Keskustelujen jälkeen klo 20 iltamessu.

Heidi Hautala

Palveluksessanne: seurakunnan työntekijät

DIAKONIT

Elisabeth Bariskin
09 2340 3527, 050 3671 224

Raisa Kindstedt
09 2340 3528, 050 3671 225

KANTTORI

Olli Mönttinen
09 2340 3524, 050 3803 236

KIRKKOHERRANVIRASTO

09 2340 3500
Vespertie 12

Leila Tolin
seurakuntasiahteeri

Kari Kaipainen
verkkosivut
050 5778 972

LAPSITYÖNTEKIJÄT

Marja-Liisa Selin
lapsityönohjaaja
09 2340 3525, 050 5634 960

Kristina Wallström
lastenohjaaja
09 2340 3531, 050 3803 239

Janica Wikstén
lastenohjaaja
09 2340 3531, 050 3803 239

NUORISOTYÖNOHJAAJA

Kari Vapaakallio
09 2340 3526, 050 3802 101

PAPIT

Hannu Vapaavuori
kirkkoherra
09 2340 3510, 040 7005 407

Miira Muroma-Nikunen
kappalainen
09 2340 3522, 050 3803 235

Kaisa Iso-Herttua
seurakuntapastori
09 2340 3523, 050 3671 226

Terho Pursiainen
seurakuntapastori
0400 685 948

VAHTIMESTARIT

Hillevi Reijonen
ylivahtimestari
09 2340 3515, 050 3803 232

Henri Lattunen
vahtimestari-siivooja
09 2340 3520, 050 3803 224

Eeva Luotonen
vahtimestari-siivooja
09 2340 3520, 050 3803 224

Minna Räsänen
vahtimestari-siivooja
09 2340 3520, 050 3803 224

etunimi.sukunimi@evl.fi

HUOPALAHTI
KOTISEURAKUNTASI KEVÄT 2009

Toimittaja Janne Villa

Valokuvaaja
Jani Laukkanen

AD Timo Saarinen,
Pelagus substantiae infinitum

HUOPALAHTI
KOTISEURAKUNTASI KEVÄT 2009

Henki kulkee yhä

Kellotapulin vieressä seisoo legendaarinen nuorisotalo Tönö. Vanha hirsitalo ei pullistele teinejä, kuten kiihkeimpinä vuosinaan, mutta hengenelo ei ole suinkaan sammunut.

Torstain nuortenillassa on kolmen tunnin aikana paikalla reilu parikymmentä henkeä. Kaveriryhmät kokoontuvat sohville ja tuoleille; pelaillaan, katsotaan tv:tä.

Nuorisotyönohjaaja **Kari Vapaakallio** on hommannut kahvin, teen ja mehun lisäksi pöytään pullia, munkkeja, viinereitä ja pasteijoita.

Seurakunta on sekalaista, kuten kello nuorisotalolla kuuluu. Rennoilla ja mukavilla nuorilla näyttää olevan hauskaa keskenään; nauru on herkässä. Toiset tosin viestittävät sen lisäksi elekielellään ja puheillaan, ettei tässä nyt sentään mitään kilttiä poikaa tai tyttöä olla, vaikka kirkon tiloissa iltaa vietetäänkin. EVVK!

Pauliina Ristimäki, 17, kuuluu Tönön kantaviiniin. Tätä Pauliina ei itse kerro, mutta hän piti taloa pystyssä ja ovia auki nuorteniltojen ajan, kun Kari Vapaakallio oli syksyllä sairaalomalla.

Psykiatrin uraa suunnitteleva lukiolainen innostui kristinuskosta vaihto-oppilaana.

– Riparilla ja isosena tiedostin jo jotain uskosta, mutta opit menivät yli hilseen. Vaihtovuonna Uudessa-Seelannissa tutustuin seurakuntaan, jossa meno oli niin vapautunutta, että pelästyin aluksi, oliko se karaoke vai kirkko.

– Jumala tuli siellä paljon läheisemmäksi ja uskalsin tutustua häneen kunnolla.

– Suomessa nuorilla on korkea kynnys puhua uskostaan. Pelätään, mitä kaveritkin ajattelee. Lukiossa uskovat ovat piilossa ja ateismi muodissa, Pauliina pohtii.

Gerberos – helvetin portin ja nuorten vartija

Karri Meriläinen, 16, on ollut rippileireillä isosena sekä yövalvojana eli gerberoksena. Antiikin mytologiassa gerberos oli helvetin portin vartija, 2000-luvun katukielesä portsari.

Huopalahden leireillä gerberoksen titteli on otettu uusiokäyttöön: tehtävänä on valvoa, että lapset ja nuoret nukkuvat omilla huoneissa, eivätkä hortoile minne sattuu. Aamulla nämä on myös onnistuttava herättämään. Ohjelmien vetovastuuta ei ole kuten isosilla – niihin voi osallistua halutessaan.

– Gerbe valvoo yöt ja nukkuu päivät tai valvoo koko viikon ja on aina hirvittävän väsynyt kotiin palatessaan, kuten mä. Sosiaalisia suhteita ei synny yhtä paljon, jos nukkuu kaiket päivät, Karri nauraa.

Antiikin ajoista Gerberoksen työnkuva on siis tarkennettu, sillä manalan kaksipäinen hirviö ei etsinyt ensisijaisesti kavereita.

Karrille kesän leiristä ”riittää aina vuoden verran hengellistä antia”. Hän käy messussa partiolaisten juhlapäivinä. Tönöllä miestä näkee monta kertaa viikossa.

– Tönön porukoihin pääsee helposti sisään. Täällä tutustuu ihmisiin. Joku tulee varmasti jossain vaiheessa juttelemaan, Karri tietää.

Toisetkin nuoret vakuuttavat, etteivät ole sisäänpäin lämpiäviä. Tv-huoneeseen kertyy eniten väkeä, mutta sosiaalisimmat tapaukset saattavat löytyä kuulemma sen ulkopuolelta. Nuorisotyönohjaaja luonnehditaan sosiaaliseksi ja avuliaksi, joten ensikertalainenkaan ei yleensä kuole yksinäisyyteen Tönöllä.

Medikset rentouttavat harduja enemmän

Juho Nurmi, 16, on liikkunut koko ikänsä Tönön piireissä.

– Suureen osaan lapsuuden kavereistani tutustuin jo iltapäivähoidossa. On hienoa, etteivät lapset jää iltapäivisin yksin vaan saavat kavereita ja toimintaa.

Juho on isokoulutuksessa. Viime kesänä hän toimi lastenleirillä Mustasaassa apulaisvetäjänä.

– Siellä oli hyvä fiilis, kaikki olivat menossa mukana ja hienoa ohjelmaa. Oli opettavaista ohjata pikkulapsia, jotka halusivat leikkiä. Työ nuorten kanssa voisi olla hyvä idea myöhemminkin. Haluaisin lukea yliopistossa historiaa, filosofiaa ja kieliä, ja valmistua opettajaksi, Juho suunnittelee.

Hän ei käy ”oma-aloitteisesti” messuissa, mutta osallistuu Karrin tavoin partiolaisten messuihin. Itsenäisyyspäivänä Juho kantoi lippua messussa ja partiolaisten lupauksenantotilaisuudessa sankarihaudoilla.

Tönön vapaaehtoisista hiljentymishetkistä hän viihtyy paremmin mediksissä (meditaatiohetki) kuin harduissa (iltahartaus), joissa on enemmän yhteislaulua, aktiivista toimintaa ja puhetta.

– Mediksissä kuunnellaan musiikkia, maataan, istutaan ja rauhoitutaan; vetäjä lukee ehkä hengellisiä tekstejä. Niissä saa ajatella itseksensä. Musiikki on muutenkin mun suuri harrastus, soitan trumpettia ja bassoa, Juho kertoo.

Pauliina Ristimäen ja Elena Murton piti mennä toiselle puolen maailmaa ennen kuin oma kristillinen perinne avautui.

”Menetin uskoni riparilla”

Elena Murto, 17, syö sohvalla jauhelihapastaa. Hän on tullut Tönölle suoraan kuntosalilta ja tenniksestä. Elena menetti uskonsa riparilla, ei sentään Huopalahden seurakunnan.

– Kyseenalaistin kristinuskon, enkä kohta uskonut Jumalaan ollenkaan. Sen jälkeen mikään vakuuttelu ei olisi tehonnut muhun.

Seuraava murros tapahtui vaihto-oppilaana Australiassa.

– Yllättäen Jumala kolahti ja uskosta tuli itsestäänselvyys, jota en enää kyseenalaista. En ollut ajatellut asiaa pitkään aikaan, uskominen vain alkoi tapahtua pikku hiljaa. Se on tosi henkilökohtainen juttu, joka jokaisen pitää itse löytää. Jumala antaa sulle sen uskon.

– Australiassa oli paljon nuorille suunnattuja messuja, joissa nuoret itse puhuivat, ja muuta toimintaa. Kirkossa laulettiin kivoja lauluja ja musiikki oli menevämpää. Sain suuren osan kavereistani kirkon kautta, kaikki olivat siellä niin avoimia.

Suomeen palattuaan Elena liittyi Tönön porukoihin. Kristillisestä vakaumuksestaan hän ei ole puhunut ”juuri kenenkään kanssa”. Pauliina tekee poikkeuksen. Nuoria naisia yhdistää toisistaan tietämättä tapahtunut uskonnollinen kokemus ulkomailla.

– On kiva puhua sellaisen kanssa, joka ymmärtää ja johon pystyy luottamaan.

Voimaa vaikuttaa ympäristössä

Elena Murtolle Tönö on toinen olohuone.

– Nuorisotyössä on hyvä henki. Voin tulla tänne millaisella tuulella tai minkä näköisenä tahansa. Mitään vastakkainasettelua ei ole niiden välillä, jotka ovat aktiivisempia ja jotka haluavat vain rentoutua. Itse en ole jaksanut juuri käydä hartauksissa, mutta ne on hyvä olla olemassa.

”Voin tulla tänne millaisella tuulella tai minkä näköisenä tahansa.”

Kirkon työstä Elena arvostaa eniten diakoniaa.

– Olen ollut pari kertaa vanhainkodissa töissä. Yksinäisille vanhuksille oli viikon kohokohta, kun kirkosta tuli vapaaehtoisia kävelyttämään heitä ja lauluryhmiä laulamassa. Vanhukset ovat elämää nähneitä ja

Pasi palasi kirkon

– Monet eroavat nyt kirkosta. Minä menen vastavirtaan. On hyvä, että on paikka, missä voit tänä hektisenä aikana hiljentyä miettimään, mitä ovat elämän tärkeimmät asiat.

Myös 1970-luvulla oli muotia erota kirkosta, ja minäkin erosin siitä pienenä vanhempieni myötä. Rippikouluikäisenä ja armeijasä mietin rippikouluun menemistä, mutta se jäi molemmilla kerroilla, kertoo Meilahdessa lapsuutensa asunut **Pasi Ahonen**, 34.

Jumala jäi vaivaamaan vuosiksi mieltä. Ystävä oli käynyt aikuisrippikouluun ja miehet puhuivat siihen liittyen uskonasioista, mistä Pasi ei ollut keskustellut juuri kenenkään kanssa.

It-alalla työskentelevä asiakaspalvelupäällikkö näki, miten ihmiset juoksevat kovaa vauhtia oravanpyörässä. Pasi kaipasi rauhoittumispaikkaa, missä voi hypätä vahdista pois edes hetkeksi. Vuosi sitten hän muutti avovaimoineen Haagaan ja päätti

”Kristinuskossa keskeiseltä tunnetaan lähimmäisenrakkautta.”

nuorten Tönöllä

– Hieno Huopalahden traditio on aamuerätyks leireillä. Maailman huonoita musaa – kasaria, Pokemonia, Leijonakuningasta tai jotain ihmemusaa – soitetaan täysillä!, nuoret todistavat koskettavasta traditiostaan. Kuvassa Mimmi Nordblad, Jarno Vainio, Pauliina Ristimäki, Anna Siltanen, Karri Meriläinen ja Juho Nurmi.

herttaisia, kunnioitan heitä. Jos olisin itse vanha, eikä mulla olisi ketään läheistä, olisitosi kiva, jos joku kävisi moikkaamassa.

– Kun Jumala antaa ihmisille jotain, mihin ne pystyy luottamaan ja nojautumaan, jotain mihin uskoa, se nostaa elämän ihan uudelle tasolle: he saavat voimaa vaikuttaa

ja toimia ympäristössään. Itse haluan tehdä tulevaisuudessa vapaaehtoistyötä vanhuksen kanssa, sanoo lakimiehen tai markkinointialan urasta haaveileva Elena Murto.

Kirkkoa nykyään kovasti kritisoivien tahojen edustajia hän ei koskaan nähnyt vanhainkotien vapaaehtoistyössä:

– Näiden kriitikoiden tyhmin väite on se, että kirkkoa syytetään erilaisista yksittäisistä jutuista, mitä historiassa on tapahtunut. Se on hölmö syy vihata kaikkea kirkossa. Kirkko tekee kuitenkin niin paljon hyvää juuri nyt, Suomessa ja ulkomailla.

konpenkkiin

vihdoin ottaa yhteyttä seurakuntaan.

Rippikoulutyöstä vastaava pastori **Kaisa Iso-Herttua** vastasi sähköpostiin ja ehdotti, että **Terho Pursiainen** voisi olla sopiva rippikoulun pitäjä.

Pursiainen ja Ahonen sopivat kymmenen tapaamista. Niissä käytiin keskustellen läpi muun muassa Katekismusta, Seurakuntalaisen käsikirjaa ja evankeliumin keskeisiä kohtia, joiden ymmärtämiseen rippipappi antoi vinkkejä.

– Terho selitti, mitä kirkko opettaa ja antoi näkökulmia joihinkin suuntiin, mutta antoi muodostaa itse ajatukset, eikä korostanut omia näkemyksiään. Nautin todella paljon keskusteluista, joissa pallottelimme ajatuksia. Tunti meni aina kuin siivillä ja monesti kotona kerroin käsittelemistämme aiheista innoissani **Caritalle**.

– Kristinuskossa keskeiseltä tuntuu nyt lähimmäisenrakkautta. Koetan myös elää pitkälti käskyjen mukaan, elämä on silloin huomattavasti helpompaa. Yritän tehdä toisille niin kuin toivoisin itselleni tehtävän. Usein huomaa, että kyllä se hyvä tulee takaisin, Pasi hymyilee.

Ennakkoluulot murtuivat

Pasi Ahonen on saanut rippikoulun kaikki tehtävät suoritettua. Suunnitteilla on pie-

– Suosittelen ehdottomasti aikuisrippikoulua, jos joku on kahden vaiheilla. Minulla uskonasiat loksahtivat kohdalleen.

niimuotoinen kirkkoon liittymisen tilaisuus. Mies vakuuttaa jatkavansa messussa käymistä rippikoulun jälkeenkin, tosin satunnaisesti.

– Kävin itse asiassa messussa aina välillä jo aiempinakin vuosina. Ehkä on saattomuuttani, etten liittynyt jo tuolloin kirkkoon. Nyt olen käynyt kirkossa myös avopuolisoni kanssa, joka suhtautuu positiivisesti asiaan.

– Kysymykset, joita messussa käsiteltiin, aukeavat nyt entistä paremmin, kun ymmärrän, miten Raamattua ja uskon äidinkieltä luetaan.

Pasi ottaa esimerkiksi uskon ja tieteen

suhteen: niiden ei tarvitse olla ristiriidassa, kun tajuaa uskonnon kielen symbolisen luonteen ja sen, että tekstejä voi tulkita myös niiden syntyajan näkökulmasta. Kristinuskon ei ole mitään mustavalkoista, tiedettä kumoamaan pyrkivää kiihkoilua.

– Aiemmin ajattelin, etten tarvitse kirkkoa uskooni. Seurakunnassa on kuitenkin tietty yhteisyyden tunne: kirkko on paikka, jonne mennään yhdessä miettimään ja tunnustamaan uskoa. Messussa tunnustetaan se oma Jumala, jota kutsutaan.

Pasi ihmettelee, miksi ihmiset arastelevat ja häpeilevät uskonasioista puhumista. Ne ovat kuin tabuja. Kaupungilla voidaan kulkea hiukset hurjasti värjättyinä ja missä tahansa vaatteissa, mutta rohkeus ei riitä omasta uskosta keskustelemiseen.

– Nuorempana ajattelin paljon sitä, mitä muut ajattelevat minusta. Vaikka tiesin aina jollain tasolla uskovani Jumalaa, en tehnyt asialle mitään. Nykyään teen mitä haluan. Olen riittävän kypsä ymmärtämään, mihin uskon ja riittävän rohkea jo myöntämään sen pitkään piilossa olleen uskonni. Olen todella helpottunut tästä ryhdistäytymisestä.

– Ilman rippikoulua jotkut vanhoista ja jumittuneimmista ennakoasenteistani kristinuskon kohtaan eivät olisi varmaan

Nuorten ohjelmaa Tönöllä

Avoimet ovet Tönöllä keski- viikkoisin ja torstaisin klo 19–22. Hartaus klo 20.30.

Yökahvila Tönöllä perjantaisin klo 20–24.

* **Ke 21.1.** klo 19 Elokuva-ilta.

* **Ke 25.2.** klo 19 Aarni Seppälä Group esiintyy, Tönön ovet auki jo klo 18.

* **Ke 25.3.** klo 19 Isosten Iltaohjelma.

* **Ke 22.4.** klo 19 Ohjelmallinen ilta.

* **Ke 29.4.** klo 19 Nuorten kevätjuhla, iltakirkko klo 20.

* **Lasketteluretki Kalpalinaan ke 18.2.** Lähtö Tönöllä klo 10, paluu Tönölle klo

17. Hinta 20 e, sisältää kyydin, päivälipun ja retkievää. Lisätiedot Karilta 050 380 2101. Ilmoittaudu Tönöllä.

* **Nuortenleiri 13.–15.3.** Hinta 20 e. Paikka avoin. Lisätiedot ja ilmoittautuminen: Kari 050 380 2101.

* **Matka Taizeen Ranskaan 7.–16.6. 2009.** Infotapaaminen 12.2. klo 18 Tönöllä. Lisätiedot ja ilmoittautuminen (27.2. mennessä): kari.vapaakallio@evl.fi.

Rippikouluista sekä aikuisrippikoulusta lisätietoja: kaisa.iso-herttua@evl.fi, p. 050 367 1226.

Vapputapahtuma

Huopalahden kirkossa ja kirkonmäellä Vappupäivänä 1.5. klo 11–14.

* Klo 11 Lipunnosto, partiolaiset.

* Avaussanat Hannu Vapaavuori.

* Puhallinyhtye Helsinki Brass Quintet.

* Klo 12 Kevätlaulhetki-yhteislaulutilaisuus.

* Kellotapulissa voi ihasella Haagan kauniita maisemia

* hemesoppaa Hotelli Haagasta

* kahvi- ja simabuffet

* leivonnaisia
* voittamattomat vohvelit
* grillimakkaraa
* kirjakerpputori yläsalissa
* lista-arpajaiset
* pika-arvoissa voitot mukaan

Osallistamalla tuet Huopalahden seurakunnan nimikkolähetystyötä.

Messut

✦ Messu sunnuntaisin ja pyhäpäivisin klo 10.

Poikkeukset:

✦ 9.4. Kiirastorstain päivämessu klo 14. Hannu Vapaavuori.

✦ 9.4. Kiirastorstain messu klo 19. Terho Pursiainen ja Miira Muroma-Nikunen.

✦ 21.5. Helatorstai. Heltingin hiippakunta 50 v. Messu Senaatintorilla (ei Huopalahden kirkossa). Kanttori Olli Mönttinen.

Messun jälkeen pappi tavattavissa henkilökohtaista keskustelua varten.

✦ Iltamessu keskiviikkoisin klo 20.

Poikkeukset:

✦ 25.2. klo 19 Tuhkakeskiviikon messu. Liturginen musiikki keskiaikaista gregoriaanista laulua, Schola Sancti Henrici. Koleh-ti Yhteisvastuukeräyksen hyväksi.

✦ Iltamessua ei ole hiljaisella viikolla 8.4. eikä helatorstain aattona 20.5.

✦ Pyhäillan messu sunnuntaisin klo 18 kerran kuu-kaudessa: 25.1., 1.3. (johon kutsutaan erityisesti kevään abeja), 29.3., 26.4. ja 31.5. Taize-laulut. Iltatee. Pappi tavattavissa klo 17 lähtien henkilökohtaista keskustelua varten.

Hiljainen viikko ja pääsiäinen

✦ 5.4. klo 10 Palmusunnuntain messu, johon kutsutaan erityisesti rippikoulu-laisia vanhempineen. Kaisa Iso-Herttua ja Terho Pursiainen.

✦ 6.4. klo 19 Jukka Kankainen: Luukas-passio. Herännäisnuorten kuoro, joht. Samuli Korkalainen.

✦ 7.4. klo 19 Hiljaisen viikon ilta. Hannu Vapaavuori, Olli Mönttinen.

✦ 8.4. klo 10 Lasten pääsiäiskirkko. Miira Muroma-Nikunen, Marja-Liisa Selin, Olli Mönttinen.

✦ 8.4. klo 19 Hiljaisen viikon ilta. Terho Pursiainen, Olli Mönttinen.

✦ 9.4. klo 14 Kiirastorstain päivämessu klo 14. Hannu Vapaavuori.

✦ 9.4. klo 19 Kiirastorstain messu. Terho Pursiainen ja Miira Muroma-Nikunen.

✦ 10.4. klo 10 Pitkäperjantain sanajumalanpalvelus. Kaisa Iso-Herttua.

✦ 10.4. klo 14 Joseph Haydn: Jousikvartetto Jeesuksen seitsemän sanaa ristillä.

✦ 11.4. klo 23 Pääsiäisyön messu. Kaisa Iso-Herttua.

✦ 12.4. klo 10 Pääsiäispäivä. Miira Muroma-Nikunen ja Hannu Vapaavuori.

✦ 12.4. klo 14 Pääsiäiskon-sertti. Luciano Caretonuto, huilu, Eero Manninen, piano. Olli Mönttinen, urut.

✦ 13.4. klo 10 Toinen pääsiäispäivä. Hannu Vapaavuori.

Ruuhkavuosien henkireikä

Sari Ormion kotiovelle tulee vastaan kaksi kohteliasta poikaa, Tuukka, 9, ja Veikka, 3. He asuvat kivenheiton päässä puukirkosta. Se on ehtinyt tulla tutuksi, vaikka perheen 2000-luku on ollut haipakkaa ja hulinaa.

Ylen radiotoimittajan töiden välissä Sari Ormio, 32, kirjoitti vuonna 2002 ylioppilaaksi Töölön iltalukiosta ja alkoi opiskella yliopistossa suomen kieltä. Humanististen tieteiden kandidaatti on opiskellut sivuaineenaan viestintää ja kotimaista kirjallisuutta. Gradu on työn alla...

– Elämä on täynnä. Perheen, työn ja opiskelun palapeliä on usein vaikea koota. Ei ole hirveästi paukkuja ylimääräisiin riem-toihin. Mutta kai se elämä jossain vaiheessa rauhoittuu näistä ruuhkavuosista, nainen pyörittää hymyillen päätään.

Hän on onnekseen löytänyt hyvän henkireiän.

– Messu on yksi viikon kohokohdistat – rauhoittumishetki ja hengähdystauko. Vaikka lapset ovat usein mukana, koen messun olevan sitä kuuluisaa ”omaa aikaa”, jolloin voin hiljentyä ja latautua. Ehkä siksi en kaipaa siihen lisää menoa ja meininkiä tai rempsettä ja remuamista.

– Messussa on selvästi mukana pyhyden kosketus. Se antaa voimaa arkeen, vahvistaa uskoa ja antaa paukkuja eteenpäin.

”Miksei messu anna mulle mitään?”

Sari Ormio on tyytyväinen perinteiseen jumalanpalvelukseen. Kuorot ja lauluryhmät, laulajat, sellistit ja viulistit tuovat messuun ”hienoa lisäväriä”. Huopalahdessa on vilkas musiikkielämä.

– Lapsille suunnattuja perhemessuja saisi kyllä olla selvästi enemmän! Niitä on vain kerran pari vuodessa. Moni pienten lasten perhe jää tulematta, koska pelkää häiritsevänsä jonkun oloa, Sari Ormio kritisoi.

Hän on pyrkinyt tuomaan lapsiperheiden näkökantoja esiin seurakuntaneuvostossa. Sinne Sari ”ajautui sattumalta”, kun messusta tuttua kasvoa pyydettiin yllättäen ehdokkaaksi. Messu ei ollut hänelle alkuun ”mikään yhteisöllisyyden tunteen täyttymys”.

– En ollut ”piireissä”, enkä tuntenut ketään. Tutustuin ihmisiin lähinnä perheker-

Sari Ormio on työkseenellyt 8 vuotta freelance toimittajana Ylen Radio Suomessa.

”Messu on yksi viikon kohokohdistat – rauhoittumishetki ja hengähdystauko.”

hossa. Sitä mukaa kun olen osallistunut uusiin juttuihin, seurakunta on tullut koitoisammaksi. Koko työntekijäjoukkokin on harvinaisen rentoa ja hyväntuulista. He ovat aitoja ihmisiä, eivätkä tunnu leipään-tyneiltä.

– Nykyään valitetaan, ettei kirkko tai messu ”anna mulle mitään”. Mutta jos joku todella kaipaa niiden antia, voisiko hän tehdä itsekin asialle jotakin? Kukaan ei tule hakemaan kotoa. Yhteys syntyy vasta kun menee itse yhteisöön mukaan.

Sari Ormio kannatti Huopalahden ja Hakavuoren seurakuntien yhdistämistä.

– Olen asunut täällä vasta 9 vuotta, enkä koe ”oman seurakunnan” vaarantuvan. Identiteetti on jossain muualla kuin hallinnossa; se on ihmisissä. Nyt voimme rakentaa yhteistä haagalaista identiteettiä ja yhteishenkeä. En ymmärrä, mihin ne voisivat hävitä.

Vaihtoehto katkeruuden tielle

Sari Ormio valitti nuorempana, että ”vitsi kun mitään erikoista tapahdu”. Viime vuosien kujanjuoksuissa hän on toivonut, että

Tuukka ja Veikko sattuvat olemaan rauhallisia, mutta lapsille suunnattuja perhemessuja saisi olla enemmän!, kritisoi Sari Ormio.

saisipa elää ihan tavallisen rauhallista elämää.

– Vauhtia ja vaarallisia tilanteita on riittänyt. Minua on keitetty monissa liemissä, Sari sanoo, viitaten vakavaan sairauteen ja avioeroon.

– Kristinuskon kautta olen oivaltanut, että vaikeidenkin tilanteiden jälkeen voi jatkaa kiitollisella mielellä. Olen saanut rukousvastauksia ja tuntenut, että kyllä asiat järjestyvät, vaikka välillä on ollut raskaita vastoinkäymisiä ja epätoivon hetkiä.

– Elämä ei ole aina omassa käsissä, mutta meitä myös johdatetaan ja suojellaan. Murehtimalla ei kukaan voi lisätä elämäänsä kyynäränkään vertaa.

Sari kertoo käyneensä pahimmassa tuoksissa iltamessussa, jossa puhui kirkkoherra Vapaavuori.

– Hannu sanoi hyvin, että jos maailmassa ei olisi pahaa, niin me oltaisiin jo paratiisissa. Siellä me emme tosiaan ole, mutta olen kokenut, ettei ihminen ole kärsimyksen hetkellä yksin. Hanat eivät olleet kiinni yläkerran suunnasta silloin, kun tarvitsin eniten voimaa jatkaa eteenpäin.

Musiikkia Huopalahden kirkossa

✦ Su 8.2. klo 14 Kynttilänpäivän konsertti. Joanna Rinne, sello. Jenni Henrichsson, piano.

✦ Ke 18.3. klo 18.30 Iltamusiikkia. Sibelius-Akatemian opiskelijat esiintyvät.

✦ Su 22.3. klo 14 Marianpäivän konsertti. Pauli Leppänen ja Eija Jylhä, laulu. Laura Wahlfors, piano.

✦ Su 5.4. klo 14 Palmusunnuntain konsertti. Mari Uusitalo, huilu. Eva Desimpelare, piano.

✦ Pe 10.4. klo 14 Pitkäperjantai. Haydn: Jousikvartetto Jeesuksen seitsemän sanaa ristillä. Atso Lehdon jousikvartetti.

✦ Su 12.4. klo 14 Pääsiäispäivän konsertti. Luciano Carotenuto, huilu. Eero Manninen, piano. Olli Mönttinen, urut.

✦ Pe 1.5. klo 11 Vappusoitto. Helsinki Brass Quintet.

✦ Pe 1.5. klo 12 Kevätlauluhetki – yhteislaulutilaisuus.

✦ To 7.5. klo 19 Tuttu virsi – uusi kuosi. Virsisovituksia jousiorkesterille ja uruille. Luoteis-Helsingin musiikkiopiston kamariorkesteri. Joht. Pekka Jylhä. Marjukka Andersson, urut.

Tilaisuuksiin vapaa pääsy.

JUMALANPALVELUKSISSA kuulemme urkujen lisäksi lauluryhmiä, kuoroja ja instrumentalistieja.

Kirkossamme järjestetään vuoden mittaan lukuisia musiikkitilaisuuksia intiimeistä kitarailloista aina suuriin kuoro-konsertteihin saakka. Ajankoh-taiset tiedot löydät mm. Kirkko ja kaupunki -lehdessä.

Seurakunnan tiloissa toimii muskareita perheen pienimille.

Lähde-kuoro, Cantabile, Rosalié ja Lauluryhmä harjoittelevat viikoittain kirkossa ja esiintyvät myös messuissa.

Suomalaisen oopperayhdistyksen jäsen- ja yleisötilaisuudet Huopalahden kirkon seurakuntasalissa:

✦ Ke 11.2. klo 18.30–20 vierana kapellimestari Kari Tikka.

✦ Ke 22.4. klo 18.30–20 vierana oopperalaulaja Merja Wirkkala.

Diakonian tehokaksikko

Pariskunta Bruun purkaa energiaansa toisten hyväksi.

Norena puusepän verstaalla työskennellyt Reijo Bruun, 65, lähti Ilomantsista etelään laivoja rakentamaan, kun Wärtsilä haki maakunnasta miehiä töihin. Onnekas ajoitus ja siirto sikäli, että hän tapasi Helsingissä lastensa äidin Pirkon, 64. Viimeksi Reijo oli Elisän palveluksessa.

– Kymmenen vuotta jatkoin kuparikaa-peleita ja toiset kymmenen valokuitukaa-peleita. Asennussuunnittelija oli viimeinen titteli, Reijo toteaa.

Kotisisar Pirkko Bruun auttoi apuvai-
maa tarvitsevia kotitalouksia.

– Hoidin lapsia, siivosin, laitoin ruokaa ja pesin pyykit. Myös sosiaalinen puoli oli tärkeä. Osasin vähän neuvoa ja tukea perheitä, joilla oli vaikeuksia. Sairastettuani syövän en voinut tehdä kuin viiden tunnin työpäivää, ja menin päiväkotiin kotiapulaiseksi, Pirkko kertoo.

Reijo jäi eläkkeelle kolme vuotta sitten ja Pirkko viime syksynä. Käytännön ihmiset kanavoivat leipätyöltä vapautuneen energiansa seurakunnan vapaaehtoistyöhön, jonka tukipylviäit he olivat jo työvuosi-naan.

– Viimeisin iso operaatio oli lähetysmyyjäiset. Leivoin kahvipöytään piimäkakuja, karjalanpiirakoita, pullia ja porkkana-sämpylöitä. Ja pipareita – lasten silmät loistaa, kun ne saavat piparin käteensä! Piirakoita piti paistaa koko viikko, se on hidasta, Pirkko selvittää.

– Minä hoidin kuljetushommia ja kirjamyyntiä, Reijo lisää.

Pirkko Bruunin herkkuihin kuuluu myös omalla, vajaan aarin viljelyspalstalla kasvaneista kurpitsaista tehty ”kurpitsa roomalaisten tapaan”: Kuutioitunut kurpitsat maustuvat valkosipulin, sipulin, tomaattimurskan, tillin, sipulin ja lihaliemen aromeilla. Niitä paistetaan pitkään uunissa, ja lopuksi päälle laitetaan kermaa ja juustoa, kokki paljastaa reseptinsä pääpiirteet.

– Toinen hittituote on punajuuri-aurajuustopaistos.

Reijo ja Pirkko Bruun seisovat eläkkeelläkin kirkon tukipylvänä. Pirkko saa vapaaehtoistyöstä iloa, Reijo pyrkii vain hoitamaan hommansa.

Puolilaiskasta työstä ei irtoa iloa

Seurakuntaneuvostossa ”samoilla linjoilla olevia” Bruuneja edustaa tällä erää Pirkko. Reijo vaikuttaa lähetystoimikunnassa:

– Missiopiiriäkin tuli vedettyä Liisa Penttisen kanssa 17 vuotta. Lähetys kumpuaa Raamatun sanan pohjalta: ”Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.” Se on selvä kehoitus. Kellä sitten on millainenkin osa, joku on lähettäjä, toinen muuten mukana.

Reijo kävellyttää pari kolme kertaa vii-

**”On suuri vaara, että lapset jäävät kristillistä kasvatus-
ta vaille.”**

kossa naapuruston sokeaa miestä. Hän on Pirkon tavoitin myös Yhteisvastuu-kerääjä.

Pirkon sydäntä lähellä ovat lapset. Hän on pitänyt pitkään pyhäkouluja.

– On suuri vaara, että lapset jäävät kristillistä kasvatusta vaille. Monilla on hyvin hatara uskonäkemykset, ja sekin ohentuu. Kun seuraava sukupolvi ei sitten käy kirkossa, se ei kohta erota kirkonmenoja teatterista!

Diakonian tehokaksikko on antanut paljon vapaaehtoistyölle. Mitä he ovat sil-
tä saaneet?

– En ole siltä saantipuolen kantilta ajatellut asiaa ollenkaan. Panostan enemmän siihen, että pystyn hoitamaan oman osani kuin odotan jotain vastausta. Usko ilman tekoja on kuollut. Uskon pitäisi näkyä arjen toiminnassa, tuumii Reijo.

– Saan työn iloa. Lähetystyötä ja diakoniaa täytyy tehdä niin että se tuntuu ja jalat väsyvät! Kun tekee täysillä kaiken, niin työstä saa sen ilonkin. Jos jotain tekisi puolilaiskasti, ei siitä varmaan irtoaisi iloakaan, Pirkko esittää elämänohjeensa.

Diakonia hädässä tunnetaan

Seurakunnan diakoniatyötä tekevät ovat kaikkia alueen ihmisiä varten.

Diakoniatyöntekijän puoleen voit kääntyä, kun et jaksa yksin vaikeassa elämäntilanteessa: perheen ongelmassa, sairauden keskellä, taloudellisissa vaikeuksissa, mielenterveysongelmassa tai yksinäisyydessä... Tai kun itse haluat auttaa! Toimimme myös alueen eri laitoksissa sekä teemme tarvittaessa kotikäyntejä.

✳ **Lähetyspiiri** tiistaisin klo 13.

✳ **Keskiviikkokerho** joka viikko klo 12. Lounas 4 euroa. Ohjelma lounaan jälkeen.

✳ **Myyjäisiä, retkiä, kevätleiri.**

Vapaaehtoistoimintaan kuuluu muun muassa: vanhusten kimppakävelryhmä; pitkäaikaista apua ja tukea sairaille ja yksinäisille; saattokeikat esimerkiksi lääkäriin ja tutkimuksiin.

Lisätietoja: elisabeth.bariskin@evl.fi, 050 367 1224; raisa.kindstedt@evl.fi, 050 367 1225; terho.pursiainen@evl.fi, 0400 685 948.

Maahanmuuttajatyötä tekee rovastikunnan yhteinen monikulttuurityöntekijä: virpi-liisa.mentu@evl.fi, 040 720 7075.

Diakoniakoulu keväällä 2009

✳ **4.2. KLO 18 Mitä diakonia on? Terho Pursiainen** alustaa diakonian käsitteestä ja **Ilari Rantakari** tarkastelee diakoniaa maailmanlaajuisesta näkökulmasta.

✳ **8.4. KLO 18 Kaarina Johansson: Ystäväni ja tukena.**

✳ **29.4. KLO 18 Raisa Kindstedt ja Elisabeth Bariskin: Köyhyys, yksinäisyys ja syrjäytyminen.**

✳ **27.5. KLO 18 Johanna Politi: Tarkoituksettomuus, hengellisyys.**

Puoli tuntia ennen tilaisuuden alkua (klo 17.30) on kahvitarjoilu.

Juontajat voivat kutsua vierailuvia avustajia tilaisuuksiin. Tilaisuuksien jälkeen on kirkossa viikkomessu kello 20.

Syyskauden alkupuolella järjestetään seminaari, jossa Huopalahden seurakunnan diakonia-ajatus kiteytetään.

Kaikki diakoniasta kiinnostuneet tervetulleita.

Lähes puolet bangladeshilaisista elää alle 70 sentillä päivässä. Tulvat ja hirmumyrskyt koettelevat ihmisiä ja viljelyksiä.

Yhteisvastuukeräys

Yhteisvastuukeräyksen teemana on **Työ ja osallisuus**. Työn kautta saamme paitsi palkkaa, myös oman paikan työyhteisössä ja mahdollisuuden onnistumisen kokemuksiin yhdessä muiden kanssa.

Vuoden 2009 keräys tukee kotimaassa erityisesti vaikeasti työllistyviä maahanmuuttajia. Ulkomaan kohteena on Bangladesh, missä tuetaan köyhimpiä ihmisiä tarjoamalla koulutusta ja pienluottoja sekä edistämällä uusien työpaikkojen syntymistä.

Voit osallistua keräykseen tulella Yhteisvastuu-tapahtumiin, antamalla lahjoituksen tai ryhtymällä lipas- tai listakerääjäksi. Keräysaika on 1.2.–1.5. 2009. Lisätietoja: diakoni Elisabeth Bariskin, p. 2340 3527.

Kuva: Jenni-Justina Nieminen

Yhteisvastuutapahtumat Huopalahdessa

✳ **Su 1.2. klo 10 Messu.** Messun jälkeen kirkkokahveilla tietoa keräyskohteista ja mahdollisuus ilmoittautua kerääjäksi. Mukana kansainvälisen työn sihteerit Tarja Hellsten Helsingin seurakuntayhtymästä.

✳ **Pe 6.2. klo 15–20 Lipaskeräys** Etelä-Haagan alueella.

✳ **La 7.2. klo 11–13 Yhteisvastuutempaus** Huopalahden kirkolla. Myyjäiset, tietoa keräyskohteista, mukana rovastikunnan maahanmuuttajatyöntekijä Virpi-Liisa Mentu.

Klo 12 **M.A. Numminen ja Jani Uhlenius** viihdyttävät lapsia ja lapsenmielisiä.

✳ **La 14.2. klo 10–18 Lipaskeräys** Etelä-Haagan alueella.

✳ **Su 22.2. klo 18 Konsertti.** Tove Åhman, sopraano ja Petteri Salomaa, baritoni. Ohjelma 10 e.

✳ **Ke 11.3. klo 18.30 Konsertti.** Coro Latinoamericano -kuoro esittää latinalais-amerikkalaisia lauluja. Ohjelma 5 e.

✳ **Ke 18.3. klo 18.30 Iltamusiiikkia.** Sibelius-Akatemian opiskelijat esiintyvät. Ohjelma 4 e.

Kirkon tulevaisuus ja jatkuvuus on 2000-luvullakin turvattu, ainakin perhekerhon väestä päätellen.

Seurakuntasalin lattiat ovat tupaten täynnä vilkasta pikkuväkeä vanhempineen. Arviolta 60 henkeä, mutta laskelma saattaa heittääkin, sillä summittaisesti liikkuvia osia on niin paljon. Tunnin leikin ja ohjelmallisen osuuden jälkeen joukon painopiste siirtyy pöytiin ympärille. Vanhemmat koettavat saada nautituksi kahvinsa, lapsille on mehua ja pullaa.

Sen jälkeen väki velloo kirkon puolelle, jonne pastori **Miira Muroma-Nikunen** ja lapsityönohjaaja **Marja-Liisa Selin** ovat virittäneet lasten alttarin. Hartaushetken ajan mukuloiden kriittinen massa istuu kirkon lattialle asetuilla retkimatoilla hämmästyttävän hiljaa. Kukin kilisyyttää vuorollaan triangelia; yhteislaulu on – moniäänistä.

Must-juttu mukuloille ja vähän vanhemmillekin

Sinnan, 2, isä **Juha Kröger**, ja **Laurin**, 1, sekä **Nooran**, 4, isä **Lasse Oila** ehtivät turista to-

– Asumme Hakavuoren puolella, mutta kuulimme seurakuntien yhdistyvän, ja jo sitä ennen yhdistyimme omalta osaltamme Huopalahteen!, tunnustavat Berit ja Alina sekä Jenny ja Noel Åkerfeldt. (Tarkkasilmäinen saattaa huomata myös Nils Eljanin tuloillaan.)

Uusi seurakunta kasvaa perhekerhossa

vin ennen kuin heidän on lähdeävä viemään lapsiaan kohti päiväntunten maita.

– Perhekerho antaa itsellenikin vähän lepoa ja vapaa-aikaa, kun lapset viihtyvät keskenään ja ohjelmien parissa. Samalla näkee muita vanhempia, kommentoi Lasse Oila.

– Sinna viihtyy ryhmässä, laulut ja leikit ovat aina kivoja. Kerhoon on päästävää, se on must-juttu. Aina ohi kävellessäkin hän haluaa kirkkoon tai kirkon pihalle, sanoo Juha Kröger.

Sairaanhoitaja Lasse ja myyntialan mies Juha nauttivat koti-isiin pikkulapsi-vaiheesta ja antavat vaimojen viipottaa vuorollaan työmaailmassa.

Kolmikymppiset kaverukset ovat vanhoja partiolaisia, ja pyörivät Tönön liepeillä varsinkin seurakuntanuorivuosiensa. Lasse löysi vaimonsakin siitä porukasta. Juha muistelee nuorten Ranskan matkoja Taiseen erityisen hienoina.

– Olen aina tykännyt tästä seurakunnasta. Ilmapiiri on hyvä, sanoo Lasse Oila.

– Ei tästä seurakunnasta kyllä eroon-

kaan halua. Monet työntekijät, niin kuin Miira ja Marja-Liisa, ovat tuttuja jo lapsuudesta lähtien, jatkaa Juha Kröger.

Yökerhosta perhekerhoon

Berit Åkerfeldt, 28, on perhekerhon vuoden 2008 viimeisessä kokouksessa itsensäkin viimeisillään. Lapsen on laskettu syntyvän loppiaisena mutta, kuten pian käy ilmi, **Nils Eljan** päättää pullahtaa maailmaan jo joulupäivänä.

Berit palasi Suomeen maaliskuussa neljän Sveitsin vuoden jälkeen. Restonomi työskenteli Zürichissä julkisten yökerhossa, joka muistutti Jenni Dahlman-Räikkösen Bläk-yksityisklubia.

Beritille kävi loistotuuri, sillä hän sai asunnon Haagasta siskonsa Jennyn kodin ja äitinsä Huovitiellä sijaitsevan kahvila-leipomon lähetytyiltä. Vauhtisiskosten alle 2-vuotiailla lapsilla on ikäeroa vain pari viikkoa.

Berit ja **Alina** liittyivät Jennyn ja **Noelin** peesissä seurakunnan toimintaan.

– Alinalla ja Noelilla oli yhteisristiäiset

tunnelmallisessa puukirkossa. Se oli suloinen ja liikuttava tilaisuus. Olemme olleet mukana myös perhejumalanpalveluksissa ja ihanissa tapahtumissa vappuna, isänpäivänä ja joulun alla.

– Perhekerho on aina ihan täynnä, ja uusia kasvoja tulee koko ajan, kun sana kii-rii, että täällä on kivaa. Kaikki tuntevat itsensä tervetulleiksi ja uudet tulijat huomi-

– Perhekerhoon on tosi matala kynnyksisilläkin. Tänne on helppo tulla ja täällä on helppo olla, väittävät Juha Kröger ja Lasse Oila.

oidaan heti. Marja-Liisa ja Miira auttavat aina ja pitävät lapsia sylissä niin että vanhemmatkin voivat vähän aikaa hengäh-tää.

– Näen tällaisen iloisen toiminnan tosi positiivisena kirkon kannalta. Sen jälkeen ihmiset eivät varmasta ihan heti eroa kirkosta, Berit kiittää.

Jenny Åkerfeldt, 30, alkoi käydä pari vuotta sitten kirkolla perhekerhon myötä.

– Täällä on niin kiva meininki. En jaksaisi mitään nysväämistä. Perhejutuissa käy kaikenlaisista taustoista tulevia mukavia ihmisiä. Huopalahti on vireä seurakunta, Jenny sanoo.

Seurakunta kasvaa jatkossakin Åkerfeldtien osalta?

– Niinpä!

✳ **Perhekerho to klo 10–11.30 kirkolla**, kesällä kirkon pihalla. Lasten kanssa tervetulleita äidit, isät ja isovanhemmat. Keväällä asiantuntijavieraat alustavat mm. kotien ympäristökasvatuksesta ja turvallisuudesta sekä vanhempien jaksamisesta.

Lasten kirkkohetket Huopalahden kirkossa

- ✳ **Ke 21.1. klo 9.30 Kaste.**
- ✳ **Ke 25.2. klo 9.30 Laskiainen ja paasto.**
- ✳ **Ke 18.3. klo 9.30 Rukous.**
- ✳ **Ke 8.4. klo 10 Pääsiäinen.**
- ✳ **Ke 20.5. klo 9.30 Kevät.**
- ✳ **Perhekerho** su 15.3. klo 17.
- ✳ **Perhekerho** torstaisin klo 10–11.30 kirkolla.
- ✳ **Perheleiri** Siuntion Korpilahdessa 14.5.–15.5. Aikuiset 15 e, lapset 5 e. Ilm. 14.4. alkaen kirkkoherranvirasto, 09 2340 3500.
- ✳ **Pyhäkoulu** sunnuntaisin klo 10, Haagan pappilantie 2.
- Lisätietoja:** marja-liisa.selin@evl.fi, 050 563 4960; miira.muroma-nikunen@evl.fi, 050 380 3235.

Lasten päiväkerhot

- ✳ **Minikerho** 3–4-vuotiaille ma ja ke 9.15–11.30. Lukukausi 45 e.
- ✳ **Päiväkerho** 4–6-vuotiaille ma–to klo 9.15–11.30. Kerhomaksu 30 e kuukausi. Kerhot kokoontuvat nuorisotalossa, Kauppalankuja 7.
- Syksyn kerhoihin ilm. alkaa 14.4. Ilmoittautumislomakkeita kerhoista ja virastosta, 09 2340 3500.
- Lisätietoja** ja vapaita paikkoja voit tiedustella: marja-liisa.selin@evl.fi, 050 5634 960.

Koululaisten iltapäiväkerho

- Annamme pienelle koululaiselle turvallisen hoivan ja huolenpidon. Lapsilla on mahdollisuus monipuoliseen toimintaan, ulkoiluun, leikkiin ja läksyjen tekoon sekä toisaalta lepoon koulupäivän päätyttyä. Seurakunnan iltapäiväkerho toimii yhteistyössä koulun ja opetusviraston kanssa.
- Iltapäiväkerho** kokoontuu koulupäivinä klo 12.15–16.45 nuorisotalossa, Kauppalankuja 7. Kerho on tarkoitettu 1. ja 2. luokan oppilaille. Kerhomaksu 80 e kuukausi.
- Hakuaika syksyn ryhmään 4.2.–30.4. Hakulomakkeita on opetusviraston sivuilla 4.2. alkaen, www.edu.hel.fi. Hakulomakkeet palautetaan seurakunnan virastoon, Vespertie 12.
- Lisätietoja:** marja-liisa.selin@evl.fi, 050 5634 960.

Kerhoja ja kursseja koululaisille

- ✳ **Kokkikurssit** maanantaisin klo 14.30–16. Välipalat 19.1., 26.1. ja 2.2. Suolaista ja makeaa 2., 9. ja 16.3.
- ✳ **Puuhakerho** tiistaisin klo 15–16.30 (alkaa 27.1.) Tönön yläkerrassa, Kauppalankuja 7. Askartelua ja muuta mukavaa.
- ✳ **Pääsiäisaskartelua** ti 24.3. ja 31.3.
- ✳ **Äitienpäiväaskartelua** ti 5.5.
- Lisätietoja** ja ilm. marja-liisa.selin@evl.fi, 050 563 4960.

Mustasaaren päiväleiri

- koululaisille (7–12 v.)**
- ✳ **1. viikko 1.–5.6.** (50 e)
- ✳ **2. viikko 8.–12.6.** (50 e)
- ✳ **3. viikko 15.–17.6.** (30 e)
- Ilm. 14.4. alkaen virastoon klo 10–14, 09 2340 3500.
- Lisätietoja:** Marja-Liisa Selin, 050 563 4960.

Kahden kodin kansalainen

- Ryhmä eroperheiden varhaisnuorille (7–10 v.)**
- Perheen hajoaminen koskettaa jokaista perheenjäsentä ja horjuttaa tuttua ja turvallista elämää. Lapsen arki muuttuu. Eroryhmissä tavalliset lapset kohtaavat tavallisia aikuisia, joiden kanssa voi turvallisesti ja luottamuksellisesti käydä läpi mielessä liikkuvia asioita. Ryhmässä lapset kohtaavat myös toisia lapsia, jotka ovat kokeneet samankaltaisen tilanteen
- Kahdeksan kokoontumista maanantai-iltaisina, alkaen 26.1.
- Ohjaajina Anni Becker ja Marja-Liisa Selin.
- Lisätietoja** ja ilm.: marja-liisa.selin@evl.fi, 050 5634 960.